

NUMERE (II)

de Cristian Ioanide

Stimați cititori,

În numărul trecut al RT am prezentat lucrarea lui Larry Wood, **NUMBERS IN SCRIPTURE**, actualizată de autor în anul 2005, tratând despre semnificația numerelor interpretate în context biblic. Lucrarea este deosebit de interesantă și documentată și o recomand tuturor. Dar așa cum spuneam în finalul aceluia editorial, pentru că nu sunt peste tot de acord cu tălmăcirile lui Larry Wood, vă voi prezenta în paralel rezultatele obținute de un cercetător mai vechi, din Anglia, foarte drag inimii mele, Ethelbert W. Bullinger (1837 – 1913), în lucrarea sa cu un titlu aproape identic, **NUMBER IN SCRIPTURE**, publicată în Anglia în 1894, și apoi în SUA, în 1967, 1969 și 1971. Aș dori să mai adaug un amănunt interesant despre acest autor și anume faptul că, el se trage, în linie directă, din reformatorul elvețian Heinrich Bullinger (1504 - 1557), contemporan cu Martin Luther (1483 – 1546).

Bullinger, practic, pornește de la niște principii teologice și observații cifrice similare, dar are o tehnică de dezvoltare a tălmăcirilor, plecând sistematic de la simplu la complex, prin adăugarea la numere certe ca semnificație a unor numere care fac diferența de nuanță față de bază sau prin despărțirea unui număr mai complex în factori primi. Să dau un exemplu.

Pentru Jerry Wood, **4** reprezintă “slăbiciune; relația pământului cu Creatorul”, bazându-se pe texte (Gen. 1:17-18; Ex. 38:19) care conțin efectiv această cifră. Bullinger însă pleacă de cifra **3** (definită ca “Trinitate Divină”) la care adaugă **1**. Deci, **4** reprezintă $3 + 1$. De aici, el deduce că **4** marchează ceea ce urmează Revelației Divine a Trinității, adică “lucrarea Sa creativă” sau “lucrul văzut”.

În cele ce urmează voi prezenta rezultatele interpretărilor lui Bullinger și voi adăuga în paranteză pe cele ale lui Jerry Wood, spre comparație.

5 este $4 + 1$. Am văzut că **4** reprezintă “lucrarea Sa creativă” sau “lucrul văzut”. **5** este deci un pas în plus pe calea acestei creativități și îi definește pe aceia dintre oameni care sunt mântuiți. (W. Binecuvântare animalelor; numărul filistenilor, adică al celor care au prilejul de a vedea miracole, rămânând însă nepăsători).

6 este $4 + 2$; $5 + 1$ și de asemenea $7 - 1$. Toate trei soluțiile indică imperfecția umană. De **6** ori a intervenit Avraam pentru cruțarea Sodomei, dar a fost în zadar (Genesa 18). (W. Om sau omenire; muncă pentru hrana materială).

7 este perfecțiunea spirituală (W. Ciclu complet).

8 vine, în ebraică, de la verbul “a îngrășa”, “a acoperi cu grăsime”, “a deveni supra-abundent”. Ca participiu, el înseamnă “unul care adună în putere”, iar ca substantiv, “fertilitate supra-abundentă”, “untdelemn”. Fiind $7 + 1$, reprezintă “regenerare”, “înviere”, deci o nouă eră, o nouă ordine. (W. Un ciclu nou; nașterea-din-nou).

9 este ultimul număr cu două cifre și e compus din produsul 3×3 , ceea ce îl definește ca număr al Judecății Ultime. (W. Plăgi).

10 reprezintă “perfecțiunea Ordinii Divine”. Noe este sprăviețitorul celei de a 10-a generații antedeluviene, iar Moise primește cele 10 porunci de la Dumnezeu. (W. Stabilirea Legii).

11 este $10 + 1$ sau $12 - 1$, amândouă însemnând dezordine, dezorganizare, imperfecție și dezintegrare. Cei 11 apostoli sunt martorii dezintegrării chiar printre cei aleși. (W. Martori adevărați).

12 este expresia perfecțiunii stăpânirii lucrurilor. El este produsul dintre **3** (Perfecțiunea Divină, un număr divin) și **4** (un număr omenesc a tot ce este material sau organic), exprimând împreună sporirea a tot ce este sub semnul celor două numere. Au fost 12 patriarhi de la Set la Noe și 12 fii ai lui Israel. (W. Autoritate).

13 Asupra acestui număr Bullinger face o bogată cercetare prin “gematria”, care nu poate fi reprodușă din lipsă de spațiu. Rețin doar că termenii folosiți pentru Cel Rău au următoarele componente numerice:

Satan, în ebraică = 364 (13×28)

Satan, în greacă = 2197 ($13 \times 13 \times 13$)

Beelzebub (articulat) = 598 (13×46)

Belial = 78 (13×6)

Rezultă deci că **13** este un multiplicator al dușmanului cel mai puternic al lui Cristos. (W. Dublă binecuvântare).

14 fiind dublul lui 7, acest număr implică o dublă măsură în atingerea perfecțiunii spirituale. Mai denotă și încarnarea lui Cristos, conform celor două genealogii din Evanghelie. (W. Paște).

15 este de 3 ori produsul lui 5, care este numărul îndurării. El reprezintă faptele îndreptate de îndurarea divină. (W. Pedepsă prin scufundare, potop).

17 este al 7-lea număr prim și devine foarte important. Și 13 e un număr prim, dar este al 6-lea. De aceea 17 intensifică semnificația numărului 7. Putând fi exprimat prin suma $7 + 10$ el exprimă "perfecțiunea unei ordini spirituale" (W. Fărădelege).

19 este $10 + 9$, adică perfecțiunea Ordinii Divine conectată la judecată. E gematria Evei și a lui Iov. (W. Rege, guvernare regală).

20 la prima vedere pare a fi 2×10 , ceea ce ar presupune o dublare a "perfecțiunii Ordinii Divine". Dar această noțiune nu ar avea sens. În consecință, 20 poate fi privit ca $21 - 1$, adică o "așteptare" a împlinirii lui 3 (completitudinea Divină) $\times$ 7 (perfecționarea spirituală). (W. O generație).

22 este dublul lui 11, care semnifică o întărire a dezordinii și dezintegrării de către om a Cuvântului lui Dumnezeu. 22 poate fi privit și ca o adăugare lumească la ordinea lui Dumnezeu (10) și o sustragere de la poruncile divine (12). (W. Blestem).

25 este 5×5 , exprimând accentuarea stării de grație, de mântuire. (W. Decizia aparține lui Dumnezeu).

27 este $3 \times 3 \times 3$, accentuarea măreției Trinității Divine (W. Tărie).

28 este dat de produsul 4 (lucrarea creativă a lui Dumnezeu) $\times$ 7 (perfecțiunea spirituală). (W. Fortăreață; putere).

29 reprezintă o combinație dintre 20 (numărul așteptării) și 9 (numărul judecății). (W. Victorie asupra Edomului idolatru, dar nu prin binecuvântarea lui Dumnezeu).

30 fiind 3×10 denotă în gradul cel mai înalt perfecțiunea ordinii divine (W. Preoție; stăpânire).

40 este produsul 5 (grație, mântuire) $\times$ 8 (reînnoire). Este numărul pedepsei pe care o dă Dumnezeu celor pe care Îi iubește. De asemenea, varianta 4 (lucrarea creativă a lui Dumnezeu) $\times$ 10 (perfecțiunea Ordinii Divine) denotă o lărgire a domeniului de grație prin disciplinare. (W. Disciplinare divină maximă).

Stimați cititori, după cum vedeți, există rezultate diferite între tălmăcirile celor doi cercetători, unele susținând chiar idei contrarii. Ce anume a dus la aceste diferențe atâta vreme cât cei doi s'au bazat pe aceeași sursă de informare: Cuvântul lui Dumnezeu?

De la început vreau să spun că o astfel de întrebare mi se pare puțin exagerată. În fond, atunci când am plecat să tălmăcim numerele din textele scripturale am admis ideea că atât cuvintele cât și cifrele 'vorbesc' în sensul că ambele exprimă noțiuni. Aici, deci, nu e vorba de o concurență ca între matematică și literatură, o concurență între logică și imaginație, ci, pur și simplu, de o adâncire a domeniului ideilor conținute de un text. Faptul că, apar interpretări diferite ale aceluiași număr nu cred că trebuie să ne sperie. Nu apar oare interpretări diferite ale aceluiași cuvinte în cadrul diferitelor teologii creștine?

Nu, nu asta mă derutează la unii dintre cercetătorii de acest gen, ci faptul că, în bucuria revelațiilor lor, ei încearcă să 'forțeze' mâna lui Dumnezeu. Să mă explic.

Jerry Wood, un om foarte credincios de altfel, nu se mulțumește cu tălmăcirile obținute, ci analizează diferiți ani, recentii pentru noi, prin cifrele lor, născând astfel ideea că, prin acest procedeu se pot face predicții. Și iată câteva dintre acestea, prin următoarea tehnică de lucru. Primele două cifre ale numărului anului sunt ... eliminate ca fiind proprii întregului secol, semnificația fiind dată de ultimele două care sunt interpretate de Wood până la limita de 100.

Astfel, 1985 trebuie să fie anul "ochiului", adică al "spionajului". Și asta bazat pe un text mai degrabă istoric decât revelatoriu:

Iosua 14:10 Caleb (unul dintre spionii buni ai lui Israel): *Acum iată că Domnul m-a ținut în viață, cum a spus. Sunt patruzeci și cinci de ani de când vorbea Domnul astfel lui Moise, când umbra Israel prin pustie; și acum iată că azi sunt în vârstă de optzeci și cinci de ani.*

Iar anul 1986 trebuie să fie anul "persecuției legaliste" sau "al roabei", deoarece 86 era vârsta lui Avraam când i s'a născut Ismael, fiul roabei Agar.

În fine, 2007 ar trebui să fie, după Larry Wood, un an sabatic, un an al comemorării îndurării lui Dumnezeu, ceea ce până acum nu prea se dovedește a fi.

Aici, Larry Wood face mai multe greșeli. Prima și cea mai gravă greșală pentru un cercetător a fost întotdeauna contrazicerea propriilor principii de lucru enunțate. Astfel, el însuși spune: *"Numerele, care sunt parte a Scripturii, pot fi interpretate ca și celelalte părți ale ei. Și ele, numerele, nu sunt diferite de nici o altă parte a ei. De aceea, numerele din Scriptură fac parte din cuvintele infailibile ale lui Dumnezeu. Așa că, aceste numere merită să fie studiate cu aceeași atenție ca și cuvintele din Scriptură. Și la fel cum nu e permis să schimbi cuvintele din textele originare ale Scripturii, tot așa numerele din ea nu pot suferi*

modificări prin multiplicare, divizare, scădere sau adăugire spre a forța interpretarea lor. Pentru că, Scriptura e fără greșală, orice modificare, în acest sens, reprezintă o reală erezie. De aceea, sensul sacru al numerelor este definit numai de Scriptură și, în nici un caz, de diferitele situații din viață sau literatură.” Or, Larry Wood tocmai asta face când ia în considerare numărul pe care îl reprezintă un an din Istorie, chiar dacă, după aceea recurge la subterfugiul de a ignora primele două cifre care ne dau secolul.

A doua greșală în ceea ce privește interpretarea numerică a anilor este o eroare de logică elementară. Dacă eliminăm primele două cifre, ce reprezintă un secol în particular, atunci rezultă, în mod automat că, orice an, '85, de exemplu, din Istorie, indiferent că se situează în Antichitate, Ev Mediu, Modernitate sau Contemporanitate, va avea *volens-nolens* aceeași semnificație, în cazul în speță, “an al spionajului”. Numai că acest lucru, din fericire, nu se confirmă. Și chiar dacă noțiunea de secol există în Scriptură (“După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a născut fii și fiice.”) ea nu are aceleși delimitări temporale (început, sfârșit) ca astăzi, ele fiind conforme cu calendarul ebraic. Or, după cum bine spune Larry Wood, interpretarea cea mai sigură a Scripturii se face numai după textele ei originare redactate în ebraică, aramaică și greacă. Dacă respectăm aceste texte, tot așa trebuie respectat și calendarul la care aceste texte se referă.

În fine, Larry Wood a lucrat cu cifre de ani despre care azi se știe că nu sunt reale. El urmează cronologia lui Dyonisius Exiguus, care mai de multă vreme s'a dovedit a fi grav eronată. Pentru argumentarea acestei observații voi folosi un text din cartea “Cine ești Tu, Doamne?” de Costache Ioanid. “Care este data nașterii lui Mesia, Solul legământului, Salvatorul? Este ea 25 Decembrie din anul unu al erei creștine?”

După cum se știe, în secolul al V-lea al erei noastre, călugărul Denys cel Mic a apreciat că anul întrupării pământești a Dumnezeului-om ar fi fost al 753-lea an al cronologiei romane. Cât despre ziua de 25 Decembrie, ea a fost aleasă pentru a se înlocui vechea sărbătoare păgână *sol invictus*, sărbătoarea luminii care își începe ciclul în acea zi, simbolul fiind, de altfel, potrivit.

Dar Evanghelia afirmă că Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat ca Mesia nu în anul 753 ab *urbe condita*, ci în zilele lui Irod, care a murit cu patru ani înainte de această dată. Pe lângă aceasta, trebuie să ținem seama că a fost încă o sumă de evenimente care s-au petrecut de la nașterea Pruncului așteptat și până la moartea lui Irod: circumcizia, prezentarea la Templu, venirea magilor (plauzibil după ce s-a risipit senzația stărnită de întâmpinarea Pruncului în Templu), și, în sfârșit, călătoria și șederea în Egipt (după Apocalipsa 12: 6, unde dacă timpul profeției este și literal, s-ar părea că sfânta familie a trebuit să stea în refugiu trei ani și jumătate). Toate acestea ne pot conduce spre anul 7 sau chiar spre începutul anului 8 al erei anterioare.

E adevărat că în Evanghelia doctorului Luca citim: **Isus avea vreo treizeci de ani când a început să învețe poporul.** Dar evanghelistul Ioan, martor direct, redă o replică a unor iudei în dispută cu Mesia: **N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?** (Ioan 8: 57). Dacă Isus-Mesia ar fi avut atunci doar 29, 30 sau 31 de ani, iudeii, în sprijinul contestării lor, l-ar fi spus: *N-ai nici 35 de ani! Sau, cel mult: N-ai nici 40 de ani! Și nu: N-ai nici 50 de ani*, cum i-au spus.

Consider că e bine ca cercetătorii creștini să țină seama și de următorul fapt: Sundar Sing, apostolul indian, primise revelația că va părăsi pământul la vârsta la care L-a părăsit cu trupul Salvatorul nostru. În consecință, Sundar Sing s-a pregătit pentru cel de-al 32-lea an al vieții sale. Dar a fost pentru prima oară dezamăgit... Iată însă că, după șapte ani, el a plecat spre Tibet, anunțându-și prietenii că nu se mai întoarce. Neprimindu-se nici o veste, au fost sesizate autoritățile tibetane, dar toate cercetările au rămas fără rezultat. Or, Sundar Sing s-a născut la 3 Septembrie 1889 și a plecat spre Tibet pe la 18 Aprilie 1929, scriind o scrisoare prietenilor săi cu un salut: Faptele Apostolilor 20. 22 - 25, ceea ce înseamnă că el a părăsit pământul pe **la vârsta de 39 spre 40 de ani.**”

Or, o diferență de 7 ani ar schimba net datele problemei în interpretarea lui Larry Wood. Și am stat de multe ori să mă întreb dacă nu cumva incapacitatea noastră de a desluși data exactă a Nașterii lui Cristos nu e întâmplătoare, ci doar o formă de a împiedica interpretări periculoase de acest gen.

Și totuși, întrebarea încă rămâne: Pot exprima formele matematice adevăruri profetice?

Această întrebare este ispititoare dacă ne gândim la cele scrise de Apostolul Ioan în Cartea Apocalipsei cu privire la Anticrist: *Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șazeci și șase.*

S'ar zice că, acest text ioanin reprezintă un argument în favoarea unui răspuns pozitiv la întrebarea noastră. Și totuși, toate încercările care s'au făcut până acum, chiar de către oameni de bună credință, nu au adus prea multă lumină cu privire la identitatea “fiarei”. De ce oare acest insucces? Nu sunt cuvintele Apostolului Ioan cuvinte profetice?

Ultima întrebare este evident de natură retorică. Nu cuvintele ioanine, care sunt evident revelate, stau la

baza neputinței noastre, ci mai degrabă lipsa de înțelepciune de care vorbește Ioan.

De fapt, textul citat anterior nu constituie prin sine însuși o profeție, ci mai degrabă un test de confirmare, ce putea fi folosit la vremea potrivită. (Dacă vrei, un test similar este consemnat în Evanghelie, numai că pentru o cu totul altă persoană: *Ioan a auzit din temniță despre lucrările lui Cristos, și a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: "Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?" Drept răspuns, Isus le-a zis: "Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.)*

Într'adevăr, la fel precum Cristos, datorită atitudinii Sale smerite, creaa unele îndoieli până și în Ioan Botezătorul, tot așa, Anticristul, datorită originii sale total neînsemnate, va 'scăpa' vigilenței multor înțelepți, pentru că *el va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.* (Cartea lui Daniel)

Tot în acest fel, cred că trebuie analizat mesajul Marii Piramide. Astăzi, după atâtea secole, se știe că Marea Piramidă este numai în aparență un monument faraonic funerar, ci un tezaur de date stocat de către cei vechi pentru cei de azi. Cum acele date conținute în Marea Piramidă se consideră imposibil de obținut prin studiu și experimentare de către cei vechi se impune întrebarea: Cine a realizat această operă extraordinară din toate punctele de vedere?

Un minimum de logică ne impune să răspundem cu simplitate că autorul nu poate fi decât o ființă net superioară omului. Ajunși aici se impune o nouă întrebare: În ce scop ne-a fost oferită această minune, acum spre sfârșitul vremurilor? Iarăși, singurul răspuns logic sună foarte simplu: Pentru a-și dovedi puterea nemărginită. Și totuși, e de crezut această logică ce pare infailibilă?

Savanții piramidologi susțin că da, pentru că, susțin ei, mai multe pasaje din Scriptură se referă la Marea Piramidă. Iată două dintre cele mai elocvente.

Ieremia 32:20: Tu ai făcut minuni și semne mari în țara Egiptului și până în ziua de azi și în Israel și printre oameni și ți-ai făcut un Nume așa cum este astăzi.

Isaia 19:19: *Tot în vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului și la hotar, va fi un stâlp de aducere aminte pentru Domnul. Acesta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în țara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor și El le va trimite un mântuitor și un apărător, care să-i izbăvească.*

Termenii "altar" și "stâlp de aducere aminte" (în sensul de "mărturie"), astăzi, ar putea naște derută, dar acesta era limbajul vremii, precum în Cartea lui Iosua, de exemplu: *De aceea am zis: "Să ne zidim, deci, un altar, nu pentru arderi de tot și pentru jertfe, ci ca o mărturie între noi și voi, între urmașii noștri și ai voștri, că voim să slujim Domnului, înaintea Feței Lui, prin arderile noastre de tot și prin jertfele noastre de ispășire și de mulțumiri, ca să nu zică fiii voștri într-o zi fiilor noștri: "Voi n-aveți parte de Domnul!"* Iar în Cartea lui Iov, pământul este comparat cu o clădire sau structură: *Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului, atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?*

Mulți dintre susținătorii ideii că Marea Piramidă este un miracol în sens biblic, cred că planurile acestei construcții au fost încredințate de către Domnul lui Enoh, cel care a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani, după care a fost răpit la cer. Această încredințare se bazează pe un text din Epistola lui Iuda, în care Enoh este definit drept profet: *... și pentru ei a proorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: "Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor și să încredințeze pe toți cei nelegiuți, de toate faptele nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit și de toate cuvintele de ocară pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți."*

Cam în aceeași situație se află și "Codul Biblic" descoperit în 1994 de o echipă de savanți israelieni: Elliahu Rips, Doaron Witztum și Ioan Rosenberg. Cei trei au dispus textul Cărții Genesei sub forma unei matrici algebrice elicoidale descendente, cu literele (cifrele) dispuse echidistant. Apoi au căutat alcătuirea (pe orice direcție posibilă individual) a unui grup de nume din "Enciclopedia Marilor Oameni ai lui Israel", care au trăit, evident, după scrierea acestei cărți a lui Moise. Rezultatul a fost că, pe alte direcții, dar la intersecția cu primele, au reieșit în mod uluitor datele privitoare la locul de origine al fiecărui personaj.

Dacă Rips s'ar fi oprit aici, tot ce era de demonstrat se demonstrase: reiese deci, că și din punct de vedere științific Genesa e o carte revelată. Dar ispitit de succes, Rips a căutat predicții, nemulțumindu-se cu revelația de "mărturie". Dar, după o primă reușită (previziunea asasinării lui Ytzhac Sharon), neadeveririle s'au ținut lanț, indisponând o mulțime de amatori de senzații tari.

Numerele constituie bucuria savanților. Dar nu toate bucuriile sunt sfinte. "Cultura conviețuiește fără dificultăți cu mișelia, cu cruzimea, cu perversitatea, cu lipsa de caracter, cu vanitatea, și chiar cu (dar ce spun "chiar cu", mai ales cu) prostia. Iadul e plin, cred, de lichele cultivate, după cum Raiul e plin, probabil, de analfabeți cu suflet curat.", spune cu multă înțelepciune Andrei Pleșu. Și "*Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul proorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.*" (Apostolul Pavel) Să căutăm mai întâi dragostea și numerele ni se vor da pe deasupra.

***

(Nr.192/Iulie 07)